

58 . Rapoltu Mare | Comuna: Rapoltu Mare | Județ: Hunedoara | Punct: La Vie | Anul: 2022

Anul: 2022

Cod RAN: 90672.02

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Paleolitic mijlociu, Paleolitic superior, Neolitic timpuriu, Eneolitic mijlociu, Eneolitic târziu, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului târziu, La Tène, Epoca romană, Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca medievală mijlocie, Perioada modernă

Tipuri sit: descoperire funerară, descoperire izolată, fără vestigii arheologice

Autori: Gică Băeștean, Marius Gheorghe Barbu, Ioan Alexandru Bărbat, Ioana Lucia Barbu, Mihaela Maria Barbu, Antoniu Tudor Marc, Oana Tutilă, Costin Daniel Țuțuianu, Angelica Bălos, Andrei Gonciar, William Daniel Henry

Instituții: Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Direcția Județeană pentru Cultură Hunedoara, ArchaeoTek, Canada, ArchaeoTek, Canada

Nr. autorizatie: 71

Data autorizatiei: 2022-03-18

Raport de cercetare arheologică de la Rapoltu Mare, com. Rapoltu Mare, jud. Hunedoara, Punct: La Vie

Raport

Campania arheologică din anul 2022 s-a desfășurat în perioada 6 iunie – 29 iulie, concentrându-se asupra continuării cercetării arheologice în suprafața Sp. II și având drept scop principal colectarea de date privind succesiunea fazelor și subfazelor romane, din partea centrală a villa -i de la Rapoltu Mare - La Vie.

Suprafața Sp. II

Lucrările efectuate în vara anului 2022 s-au îndreptat asupra cercetării jumătății estice a suprafeței Sp. II, acolo unde clădirea de tip „vagon”, aparținând secolului al III-lea, intersectează și suprapune o clădire anterioară, datată în secolul al II-lea, ambele identificate și cercetate parțial începând cu vara anului 2016. Astfel, unitatea de cercetare obținută prin unirea secțiunilor S 7 și S 10 a abordat latura sudică a clădirii de secol al III-lea, în vederea completării planimetriei acesteia, în timp ce secțiunile S 9 și S 14 au vizat cercetarea evoluției structurilor mai timpurii, de la nord de această clădire.

S. 7 + S10 (Fig. 1)

În această unitate s-a finalizat cercetarea nivelului de călcare aparținând secolului al III-lea d. Hr. În interiorul celei de a treia camere a clădirii de tip „vagon” fusese identificat încă din campaniile anterioare un complex adâncit (Cx 44), situat în proximitatea zidului de sud al clădirii (Z 31). Structura, sub forma unei gropi patrulater cu latura de aproximativ 1,20 m, s-a conturat în nivelul de călcare al locuinței, sub dărâmătura acoperișului incendiat al acesteia. În campania din acest an, groapa a fost secționată parțial, stabilindu-se că ea fusese săpată inclusiv în stânca nativă, având o adâncime de cel puțin 1,50 m (nefiind atins încă fundul). La vest de Cx 44, în apropierea colțului camerei, a fost identificată o platformă din țigle și cărămizi, dispuse sub forma unui patrulater cu laturile de 0,80 x 0,90 m. Această structură denumită Cx 46 a fost construită direct pe podeaua de pământ, fără a se fi folosit vreun tip de liant și constituie o amenajare adiacentă gropii Cx 44. Ambele structuri au fost acoperite de dărâmătura acoperișului incendiat al clădirii, aspect ce dovedește faptul că groapa Cx 44 fusese săpată și era în uz în timpul folosirii clădirii de tip „vagon”. Funcționalitatea acestei structuri rămâne incertă până la finalizarea cercetării acestui complex și până la obținerea unor rezultate ale analizelor probelor de sol din umplutura sa, însă până în momentul de față, rolul de cămară/beci pentru păstrarea alimentelor pare a fi cel mai plauzibil. În umplutura acumulată

după abandonarea complexului, au fost identificate fragmente tegulare, fragmente ceramice, doi denari emiși de Elagabalus și Severus Alexander, precum și un mic inel din bronz cu montură din pastă de sticlă.

În cea de a doua cameră a clădirii de tip „vagon”, la – 0,48 m adâncime față de actualul nivel de călcare, a fost identificat pavajul curții din prima fază de funcționare a villa-i. La fel ca și în celelalte zone în care a fost surprins, acesta este format dintr-un strat gros de 5-8 cm de travertin bine tasat. Deasupra sa, a fost cercetat nivelul de călcare aferent acestei faze, între puținele materiale descoperite aici remarcându-se mai multe oase de cal.

S. 9 (Fig. 2)

Lucrările din cadrul secțiunii S. 9 s-au axat pe cercetarea zonei situată la nord de clădirea de secol al III-lea (de tip „vagon”), acolo unde în campaniile anterioare fuseseră cercetate structurile aparținând fazei a III-a de funcționare a villa-i și unde se contura nivelul de călcare din interiorul clădirii de mari dimensiuni, aparținând primei faze și delimitate de temeliile zidurilor Z 33 (spre est) și Z 24 (spre sud). La o adâncime de – 0,52 m față de actualul nivel de călcare, a fost identificată o podea din lut, puternic arsă în urma distrugerii violente a clădirii. În timpul secționării, s-a constatat faptul că această podea, groasă de 8-10 cm, suprapunea o altă podea fățuită, realizată din același tip de material, fapt ce indică o utilizare destul de îndelungată a acestei structuri.

S. 14 (Fig. 3)

Secțiunea S. 14, trasată în campania anterioară, cu scopul de a surprinde continuarea nordică a clădirii de secolul al II-lea cercetată în secțiunile S. 9, S. 11 și S. 12, a fost extinsă cu 1 m spre nord (ajungând la dimensiunile de 4 x 5 m) datorită faptului că în extremitatea nordică a ei se distinge, imediat sub stratul vegetal, un nivel abundent de dărâmătură de acoperiș, într-o zonă în care cercetările noninvazive nu surprinseseră prezența unor structuri. După îndepărtarea acestui nivel de dărâmătură, s-a constatat că în colțul nord-vestic al secțiunii apare colțul unei clădiri cu talpă din piatră, ce se întinde spre nord și spre vest. Cele două ziduri, denumite Z 36 și Z 37, au temeliile realizate din pietre de toate tipurile (andezit, travertin, micașist, piatră de râu), legate cu pământ și elevația din chirpici. Z 36 are o lățime de 0,60 m, este orientat pe direcția est-vest, a fost surprins pe o lungime de 1,70 m și intră în profilul vestic al secțiunii S. 14. Z 37 are o lățime de 0,70 m, este orientat pe direcția nord-sud, a fost surprins pe o lungime de 1,60 m și intră în profilul nordic al secțiunii S. 14.

Clădirea, al cărei colț sud-estic este definit de intersecția zidurilor Z 36 și Z 37, este amplasată la 8 m înspre nord față de clădirea de tip „vagon” datată în prima jumătate a secolului al III-lea d. Hr., fiind dispusă în aceeași planimetrie cu aceasta. Ea pare a fi o construcție târzie, realizată din materiale reutilizate, ale cărei caracteristici urmează să fie cercetate în campaniile viitoare.

Informații suplimentare online

[Raportul 6924 din cronică.cimec.ro](http://raportul6924.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.foolosind.Mapserver.Cimec.ro)
